

Ала на Халвора и око му не мръдва, не иска да си отиде, а иска нѣщо да похапне; изгладнѣлъ билъ отъ пжтя.

Царската дъщеря го нахранила и пакъ взела да го изпраща, но той си знае своето:

— Нищо лошо не съмъ сторилъ, та нѣма отъ шо да ме е страхъ.